

Sygn. akt IX U 3/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania K. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania K. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 25 listopada 2016 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu K. O. prawo do emerytury począwszy od dnia (...).

Sędzia

Sygn. akt IX U 3/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 listopada 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu K. O. (O.) prawa do wcześniejszej emerytury, na podstawie art. 184 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS w zw. z §4 rozporządzenia z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach... wskazując, iż do dnia 01.01.1999r. nie udokumentował 15 lat pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, a jedynie 4 lata, 7 miesięcy i 9 dni.

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji, precyzując odwołanie w piśmie z dnia 26 stycznia 2017r. (k.10 akt sądowych) i domagając się zmiany decyzji poprzez przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury wskazując, że wykonywał prace w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy od 01.09.1971r. do 30.04.1980r.

i od 08.05.1980r. do 31.08.1981r. jako spawacz, od 01.09.1981r. do 31.07.1982r. jako ślusarz remontowy, od 01.08.1982r. do 26.06.1985r. jako monter (...) oraz od 27.06.1985r. do 20.12.2011r. jako maszynista maszyn torowych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony urodzony (...), jest uprawniony do emerytury pomostowej.

W dniu 21.11.2016r. złożył wniosek o przyznanie uprawnień do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu na dzień 31.12.1998r. łączny okres zatrudnienia w wymiarze 27 lat, 3 miesiące i 15 dni okresów składkowych i nieskładkowych – w tym 4 lata, 7 miesięcy i 9 dni okresów pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach, tj. okres zatrudnienia w (...) S.A. od 01.01.1994r. do 31.12.1998r. w charakterze maszynisty mechanicznych podbijarek torów (wykaz A, dział V, poz. 3 pkt 8 załącznika nr 1 do zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z 12.08.1983r. na podstawie świadectwa wykonywania prac o szczególnym charakterze z 24.10.2011r.)

Spółka (...) S.A. jest następcą prawnym Przedsiębiorstwa (...) S.A. w R..

Ubezpieczony zatrudniony był:

- od 01.09.1971r. do 30.06.1978r. w Zakładach (...) w O. na stanowisku ślusarza-spawacza, w tym nauka zawodu do 12.06.1974r. i służba wojskowa od 27.10.1975r. do 15.10.1977r. (świadectwo pracy z 19.06.1978r. k. 15 a.r.),

- od 01.07.1978r. do 30.04.1980r. w Zakładach (...) O. na stanowisku spawacza (świadectwo pracy z 10.04.1980r. k. a.r.),

- od 08.05.1980r. do 31.12.1993r. w Przedsiębiorstwie (...) w R., na stanowiskach: od 08.05.1980r. do 31.08.1981r. spawacza, od 01.09.1981r. do 31.07.1982 r. ślusarza remontowego, od 01.08.1982r. do 26.06.1985r. montera (...) oraz od 27.06.1985r. do 31.12.1998r. maszynisty maszyn torowych (świadectwo pracy z 25.02.1994. k. 16 a.r.).

Ubezpieczony ukończył zasadniczą szkołę zawodową w zawodzie ślusarza- spawacza w dniu 12 czerwca 1974r. Od lipca 1974r. ubezpieczony spawał ręcznie elektrodą otuloną części wagonowe i konstrukcje stalowe.

Ubezpieczony, po ukończeniu zasadniczej szkoły zawodowej, podjął pracę w Zakładach (...) w O.. Praca ubezpieczonego faktycznie polegała wyłącznie na spawaniu wagonów, cystern, zbiorników. Angaż ślusarza-spawacza ubezpieczony otrzymał, gdyż ukończył szkołę o takim kierunku. W Zakładach (...) naprawiane były lokomotywy, wagony, parowozy. To był duży zakład z kilkoma halami. Zakład zatrudniał kilka tysięcy ludzi. Ubezpieczony pracował na takiej hali. Parowóz wjeżdżał na halę i potem za pomocą suwnicy był rozbierany na części. Wykonywane były kapitalne remonty taboru kolejowego, trzeba było też wymieniać koła, panewki, zestawy. Praca odbywała się w brygadach - jedne robiły przy wagonie podłogę, inne burty. Ubezpieczony przez całe 8 godzin pracy zajmował się spawaniem migomagiem- CO2. Ubezpieczony dostawał mleko i posiłki regeneracyjne.

Ubezpieczony odbywał służbę wojskową w okresie od 27.10.1975r. do 15.10.1977r.

Ponownie do Zakładu (...) ubezpieczony został przyjęty po 2 tygodniach od zakończenia służby wojskowej i wykonywał nadal tę samą pracę, którą wykonywał przed powołaniem do zasadniczej służby wojskowej.

Następnie od 1. 07.1978r. do 30.04.1980r. ubezpieczony pracował w Zakładach (...) O., gdzie zajmował się również wyłącznie spawaniem. Ubezpieczony spawał zbiorniki i cysterny, które były produkowane w tych Zakładach. W Zakładzie pracowały brygady ślusarskie, monterskie, natomiast ubezpieczony wykonywał tylko prace spawalnicze. Otrzymywał dodatki za pracę szkodliwą - mleko.

Ubezpieczony od 8.05.1980r. został zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w R.. Do 31.08.1981r. ubezpieczony zajmował się tylko spawaniem. Spawał wagony, torowiska, zajmował się wymianą torów i szyn w oddziale naprawy, remontów torów i wagonów. Ubezpieczony w ramach tych prac wykonywał tylko prace spawalnicze w postaci cięcia szyn, spawania wagonów. Od 01.09.1981r. stanowisko pracy ubezpieczonego zmieniło się na stanowisko ślusarza remontowego. Na tym stanowisku (do 31.07.1982r.) ubezpieczony nie wykonywał prac spawalniczych. Zajmował się wykonywaniem prac ślusarskich przy semaforach. Od 01.08.1982r. do 26.06.1985r. ubezpieczony był monterem zabezpieczenia kolejowego i łączności. Do obowiązków ubezpieczonego należało montowanie i utrzymywanie napędu na rozjazdach podczas ich wymiany. Ubezpieczony był też odpowiedzialny za konserwację, montaż semaforów, napędów kolejowych. Fizycznie praca ubezpieczonego polegała na wymianie semaforów, regulacji napędów. Ubezpieczony był odpowiedzialny za dziesiątki kilometrów torów podległych KWK (...), (...), (...). Na jednej kopalni było 140 rozjazdów. Ubezpieczony pracował w stałych godzinach od 6:00 do 14:00, ale miał też całodobowe dyżury.

W ostatnim okresie od 27.06.1985r. do 31.12.1998r. ubezpieczony zajmując stanowisko maszynisty maszyn torowych, faktycznie pracował w charakterze operatora podbijarki typu plaser. Do obsługi tej maszyny potrzeba było około 5 osób. Pracownicy przechodzili szkolenie aby obsługiwać tę maszynę. Maszyna pracowała codziennie, także w niedziele. (...) tej maszyny polegała na podbijaniu torów - trzeba było podnieść za pomocą tej maszyny tory, wyprostować i ponownie ułożyć po to, żeby się nadawały do ruchu kolejowego. Eksploatacja tych torów na kopalniach była tak duża, że trzeba było codziennie podbijać tory. Trwało to co najmniej 8 godzin, a najczęściej po 12- 14 godzin. W zakładzie było uprawnionych 7-8 pracowników do obsługi tej maszyny. Maszyna mierzyła 20 metrów i ważyła około 40 ton. Poruszała się po torach. Miała 3 kabiny: pierwsza kabina to kabina typowo transportowa, druga transportowo- pomiarowa, a w środku robocza. Robocza kabina służyła do wykonywania prac zgodnie z pomiarami podawanymi przez pierwszą kabinę. Ona działała na zasadzie cięciw. Obok kabiny w środku była nasuwarka, która łapała tory, podnosiła do pewnej wysokości, co było podawane przez drugą kabinę, potem opuszczane były agregaty żeby zagęścić tłuczeń. Ta maszyna pracowała z dokładnością do milimetra. W Przedsiębiorstwie były tylko dwie takie podbijarki. Wykonywały one pracę na terenie całego kraju. Ubezpieczony często pracował w delegacjach przy podbijaniu torów dla kopalń i elektrowni. W trakcie ubijania torowiska panował hałas oraz wibracje. Ubezpieczony pracował w specjalnych słuchawkach oraz pasach amortyzujących wibracje.

Z tytułu tej pracy ubezpieczony dostawał zupy, mleko, a potem była też gratyfikacja finansowa. Pod koniec zatrudnienia ubezpieczony tych świadczeń już nie dostawał.

Z tytułu tej pracy stwierdzono u ubezpieczonego chorobę zawodową- wibracyjną.

Zakład pracy ubezpieczonego - Przedsiębiorstwo (...) w R. na przestrzeni lat ulegało przekształceniom własnościowym, zmieniało nazwy (Zakład (...) w R., a następnie (...) S.A. w R.). Dla pracowników nic się nie zmieniało, bo cały czas wykonywali pracę w tym samym miejscu, także ubezpieczony - w tym samym wydziale remontowym, na tej samej bazie - na K..

W Przedsiębiorstwie (...) w R. razem z ubezpieczonym pracowali powołani w sprawie świadkowie J. B. oraz Z. J., wykonujący tę samą pracę co ubezpieczony, uprawnieni do emerytury z obniżonego wieku w związku z wykonywaniem pracy w szczególnych warunkach, w tym pracy w Przedsiębiorstwie w R. jw.

Ubezpieczony nie przystąpił do Otwartego Funduszu Emerytalnego.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego, akta tut. Sądu o sygn. IX U 912/16 i IX U 367/13, akta osobowe i dokumentację płacową ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w: Zakładach (...) S A w O., (...) S A w R., Przedsiębiorstwie (...) w R., Zakładach (...) w O., dane wynikając z książeczki spawacza ubezpieczonego nr (...), wystawionej 18 sierpnia 1978r., okazanej na rozprawie w dniu 07.03.2017r., zeznania świadków J. B. i Z. J. złożone na rozprawie 07.03.2017r., czas nagrania protokołu elektronicznego 00:18:55-01:03:20 oraz zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie 04.04.2017r., czas nagrania protokołu elektronicznego 00:05:46-00:31:11.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2016r., poz. 887 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32,33,39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. na dzień 31.12.1998r.) osiągnęli:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (tj. 25 lat dla mężczyzn).

Ust. 2 „Emerytura, o której mowa w ust.1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego”.

Jak wynika z §4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w warunkach szczególnych, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W myśl § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy.

Spór w rozpoznawanej sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunek prawa do emerytury o jakim mowa w art. 184 pkt 1 ustawy z 17.12.1998r.

o emeryturach i rentach z FUS, to jest czy na dzień 01.01.1999r. posiada 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwala jednoznacznie stwierdzić, iż ubezpieczony spełnia warunek legitymowania się okresem 15 lat pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach.

Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika bowiem, że ubezpieczony w okresach zatrudnienia w Zakładach (...) w O. od 27.07.1974r. do 30.06.1978r., w Zakładach (...) O. od 01.07.1978r. do 30.04.1980r., a także w Przedsiębiorstwie (...) w R. od 08.05.1980r. do 31.08.1981r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace przy spawaniu, tj. prace określone w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku

emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), w wykazie A, dziale XIV, poz.12 - praca przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym.

Wskazać należy, iż do okresu pracy w szczególnych warunkach Sąd zaliczył także okres odbywania zasadniczej służby wojskowej przez ubezpieczonego od 27.10.1975r. do 15.10.1977r., gdy bezpośrednio przed powołaniem do tej służby ubezpieczony wykonywał prace w szczególnych warunkach – prace spawacza - w Zakładach (...) w O. i bezpośrednio po odbyciu służby wojskowej (po około 2 tygodniach) powrócił do pracy w tym samym Zakładzie, na to samo stanowisko i wykonywał taką samą pracę, jak przed powołaniem do służby wojskowej.

Odbywanie zasadniczej służby wojskowej regulowane było przez ustawę z 21.11.1967r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (t.j. Dz.U. z 2015r., poz. 827). Zgodnie z treścią art. 108 ust. 1 tej ustawy obowiązującego w okresie od 29.11.1967r. do 31.12.1974r. (w brzmieniu pierwotnym) i po zmianie od 01.01.1975r. (w brzmieniu do 05.08.1979r.) – a zatem w okresie odbywania zasadniczej służby wojskowej przez odwołującego – okres odbytej zasadniczej lub okresowej służby wojskowej zalicza się do okresu zatrudnienia, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem, pracownikom, którzy po odbyciu tej służby podjęli zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym byli zatrudnieni przed powołaniem do służby, albo w tej samej gałęzi pracy.

Na podstawie art. 108 ust. 4 w/w ustawy wydane zostało Rozporządzenie Rady Ministrów z 22.11.1968r. w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin (Dz. U. Nr 44, poz. 318). Rozporządzenie to obowiązywało do 31.08.1979r. Zgodnie z §5 ust.1 rozporządzenia żołnierzowi, który podjął zatrudnienie stosownie do zasad określonych w § 2-4 (tj. w terminie 30 dni od dnia zwolnienia ze służby wojskowej zgłosił powrót do zakładu pracy), wlicza się czas odbywania służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym podjął zatrudnienie, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem w tym zakładzie oraz w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub w określonym zawodzie.

Treść powyższych przepisów wskazuje, że skoro czas odbywania służby wojskowej w warunkach określonych w tych przepisach, wlicza się do okresu zatrudnienia, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem, w tym w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub w określonym zawodzie, to okres ten należy zaliczyć do pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.). Do odbywania zasadniczej służby wojskowej należy bowiem stosować przepisy w brzmieniu obowiązującym w okresie jej odbywania.

Takie stanowisko potwierdza Sąd Najwyższy w uzasadnieniu do wyroku z dnia 09.03.2010r. I UK 333/09 (LEX 585739) oraz w wyroku z dnia 25.02.2010 r. II UK 219/09 (LEX nr 590248), a także uchwała Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów z 16.10.2013r. sygn.II UZP 6/13 (OSNP 2014/3/42). Przychylił się do tego stanowiska Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 02.04.2015r., III AUa 2325/14, zaś Sąd orzekający prezentowane stanowisko w pełni podziela.

Ponadto w dalszym okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w R. od 01.08.1982r. do 26.06.1985r., kiedy ubezpieczony zatrudniony był na stanowisku montera zabezpieczenia kolejowego i łączności, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A dział VIII poz.13 załącznika do Rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r. - prace zakładowych służb kolejowych bezpośrednio związane z utrzymaniem ruchu pociągów.

Ponadto w okresie od 27.06.1985r. do 31.12.1993r. będąc zatrudnionym na stanowisku maszynisty mechanicznych podbijarek torów, ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, dział V, poz. 3 pkt 8 załącznika nr 1 do zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z 12.08.1983r. – prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych.

Ustalając powyższe Sąd oparł się na danych wynikających z treści zgromadzonej w sprawie dokumentacji przywołanej wcześniej, a także na zeznaniach świadków J. B. i Z. J., którzy pracowali razem z ubezpieczonym w okresie spornego zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w R. i byli bezpośrednimi świadkami wykonywanej przez niego wówczas pracy. Sąd uznał zeznania te za wiarygodne, gdyż były one rzeczowe, logiczne, zasadniczo ze sobą zgodne oraz zbieżne z zeznaniami ubezpieczonego, a także z treścią powołanej w sprawie dokumentacji. Sąd miał na uwadze także, iż świadkowie, którzy wykonywali taką samą pracę jak ubezpieczony, razem z ubezpieczonym, są uprawnieni do emerytury w związku wykonywaniem pracy w szczególnych warunkach po zaliczeniu okresu pracy w tym Przedsiębiorstwie do okresu pracy w warunkach szczególnych. Sąd oparł się nadto na zeznaniach ubezpieczonego uznając je za przekonujące, logiczne i spójne, korelujące z zeznaniami świadków oraz z powołaną dokumentacją. Nie bez znaczenia nadto, dla uznania okresu pracy ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie (...) w R. w charakterze maszynisty maszyn torowych jest fakt, iż ubezpieczony do 2011r. wykonywał taką samą pracę, na następcę prawny Przedsiębiorstwa (...) jw. - (...) S.A. uznała okres pracy ubezpieczonego od 01.01.1994r. do 31.12.1998r. w charakterze maszynisty mechanicznych podbijarek torów za pracę w warunkach szczególnych, potwierdzając również w pkt 8 świadectwa pracy z 20.12.2011r., iż ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu prace wymienione w wykazie A, dział V, poz. 3 pkt 8 załącznika nr 1 do zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z 12.08.1983r., który to okres organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu do pracy w szczególnych warunkach.

Okresy pracy ubezpieczonego w charakterze spawacza łącznie od 27.07.1974r. 31.08.1981r., Sąd ustalił na podstawie wiarygodnych zeznań ubezpieczonego oraz powołanej w sprawie dokumentacji osobowej oraz książeczki spawacza, z której jednoznacznie wynikają uprawnienia spawalnicze ubezpieczonego i przebieg jego pracy spawalniczej.

Jednocześnie Sąd uznał, iż brak jest podstaw do zaliczenia do pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie (...) w R. od 1.09.1981r. do 31.07.1982r. na stanowisku ślusarza remontowego, bowiem w tym okresie ubezpieczony nie wykonywał prac spawalniczych i nie wykazał też aby w tym okresie świadczył pracę w warunkach szczególnych. Podobnie brak jest podstaw do zaliczenia ubezpieczonemu do pracy w warunkach szczególnych okresu od 1.09.1971r. do 26.07.1974r., bowiem w tym okresie odbywał naukę w szkole zawodowej, a prace spawalnicze zaczął wykonywać od 27.07.1974r.

Brak zaliczenia do pracy w warunkach szczególnych powyższych okresów i tak pozostaje bez znaczenia dla rozpoznania tej sprawy skoro ubezpieczony po uwzględnieniu do takiej pracy pozostałych okresów spornych wymienionych wcześniej, w tym służby wojskowej, posiada na dzień 01.01.1999r. wymagany 15 – letni okres pracy w warunkach szczególnych. Zatem ubezpieczony spełnia wszystkie konieczne przesłanki do przyznania mu prawa do dochodzonego świadczenia.

Zdaniem Sądu bez znaczenia dla rozpoznania sprawy pozostaje fakt, że ubezpieczony nie przedłożył w organie rentowym za okresy sporne świadectw pracy w szczególnych warunkach. Fakt wykonywania takiej pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10.03.1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21.09.1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07.12.2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

W takiej sytuacji, gdy niespornym jest, że ubezpieczony w dniu(...)ukończył wiek emerytalny 60 lat, na dzień 01.01.1999r. udowodnił wymagany 25 - letni okres składkowy i nieskładkowy, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, Sąd stwierdził, iż spełnia on wszystkie niezbędne przesłanki prawa do dochodzonego świadczenia na podstawie z art.184 z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w związku z § 4 ust.1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) i przyznał ubezpieczonemu

prawo do emerytury od dnia(...), to jest od ukończenia wieku emerytalnego, zgodnie z treścią art.100 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

W konsekwencji takiego stanowiska, kierując się powołanymi powyżej uregulowaniami prawnymi Sąd z mocy art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji wyroku.

SSR del. Renata Stańczak